

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422200981
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5422200981.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu – sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 28, IČO: 35 763 469, právne zastúpeného spoločnosťou KC LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pri Hrubej lúke 3634/1, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. D. B., o zaplatenie sumy 263,01 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6Csp/25/2022 zo dňa 7.3.2023 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie ponecháva nedotknutým vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 170,79 eur spolu s príslušenstvom vrátane lehoty splatnosti.

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje vo zvyšnej časti (výroky II. a a III.).

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) uložil žalovanému (výrok I.) zaplatiť žalobcovi sumu 170,79 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 19.5.2021 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. S poukazom na aplikáciu § 43 ods. 12 písm. b/, § 44 zák. č. 350/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách určeného v čase uzavretia zmluvy (ustanovenia citované v napadnutom rozsudku) súd prvej inštancie východiskovo ustálil, že žalobca žalovanému doručil zmluvu o poskytovaní verejných služieb - balík služieb datovanú dňom 02.12.2020 poštou alebo kuriérom s tým, aby ju vrátil podpísanú, o čom svedčí posledná veta na prvej strane tejto zmluvy s textom „zmluvný dokument je potrebné podpísať na poslednej strane“.

3. Podľa okresného súdu teda nešlo o zmluvu urobenú telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, kedy by pre zachovanie písomnej formy postačoval zaručený elektronický podpis alebo konkrétne identifikátory umožňujúce určenie, že zmluvu uzavrel žalovaný (pridelený identifikačný kód a podobne). V danom prípade zmluva predpokladala jej fyzické podpísanie. Aj keby tomu tak nebolo, záver o podpísaní predmetnej zmluvy žalovaným by bolo možné prijať len v prípade, ak by to vychádzalo z nesporného, či zhodného skutkového tvrdenia alebo z dokazovania. V prejednávanej veci tomu tak nebolo, preto dospel k záveru, že zmluva o poskytovaní verejných služieb - balík služieb datovaná dňom 02.12.2020 v písomnej forme nevznikla a je tak s poukazom na § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná.

4. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobe vyhovel ohľadne časti, v ktorej si žalobca uplatňoval nároky titulom ceny služieb T Ideál 32 za obdobia uvedené v jednotlivých faktúrach (celkove od 25.11.2020 do 30.04.2021), čo spolu predstavuje 167,39 eur (7,39 eur + 32 eur +32 eur +32 eur + 32

eur + 32 eur), ako aj v časti spotreby za obdobie od 01.12.2020 do 31.12.2020 v sume 3,40 eur (volania na audiotextové čísla a informačné služby 1181). Tieto čiastky v súhrne činia 170,79 eur.

5.V súvislosti s priznanou istinou okresný súd považoval za dôvodný aj súvisiaci nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti poslednej faktúry, kedy bol žalovaný v omeškaní so zaplatením všetkých z faktúr priznaných nárokov (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v aktuálne účinnom znení).

6.Vo zvyšnej časti, ktorá predstavuje ceny služieb Magio Internet L za obdobia uvedené v jednotlivých faktúrach, t.j. od 10.12.2020 do 30.04.2021, čo spolu predstavuje 74,88 eur (11,28 eur + 15,90 eur +15,90 eur +15,90 eur + 15,90 eur), ako aj v časti ceny prenájmu KZ Standard za obdobie od 10.12.2020 do 30.04.2021 vo výške spolu 2,31 eur (0,35 eur +0,49 eur + 0,49 eur + 0,49 eur +0,49 eur) a napokon poplatkov za zriadenie technikom vo výške 15 eur, súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7.V danej spojitosti argumentoval, že žalobca nemôže úspešne žiadať od žalovaného zaplatať cien služieb, prenájmu zariadenia a poplatku za zriadenie technikom, na ktorých sa so žalovaným platne nedohodol. Zamietnutá časť žaloby predstavuje celkovo sumu 92,19 eur + 0,03 eur, ktoré vznikli zakrúhľovaním vo faktúrach.

8.Nakoľko žalobcovi priznal len niektoré zo žiadaných nárokov, na rozhodnutie o trovách aplikoval okresný súd § 255 ods. 2 CSP. V percentuálnom vyjadrení úspech žalobcu predstavuje 64,94 % a zodpovedá priznanej sume vrátane úroku z omeškania vyčísleného ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku. Úspech žalovaného predstavuje 35,06 % a zodpovedá zamietnutej sume vrátane úroku z omeškania vyčísleného ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku. Čistý úspech žalobcu je potom vo výške 29,88 % a v takomto rozsahu mu bola priznaná náhrada trov konania.

9.Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti, podal odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zmeny v podobe vyhovenia v celom rozsahu, alternatívne zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10.Namietal, že zamietnutý nárok na zaplatať ceny poskytnutých služieb v sume 92,22 eur s príslušenstvom podľa zmluvy č. 2 mu patrí ako nárok na peňažnú náhradu za bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V konaní totiž bolo preukázané, že žalovaný si služby žalobcu podľa zmluvy č. 2 objednal, tieto po uvedení do prevádzky technikom aj využíval, avšak za tieto vôbec neplatil. Uvedené skutočnosti žalovaný v konaní nijako nepoprel. Využívaním služieb sa tak bezdôvodne obohatil, čím medzi stranami sporu vznikla záväzkovo-právny vzťah podľa § 489 Obč. zák. Bezdôvodné obohatenie žalovaného spočívalo vo výkonoch, preto žalobcovi vznikol nárok v zmysle § 458 ods. 1 Obč. zák. Peňažná náhrada v sume 92,22 eur za bezdôvodné obohatenie zodpovedá cene fakturovaných služieb užívaných v danom mieste a čase a je primeranou sumou peňažnej náhrady za bezdôvodné obohatenie podľa zmluvy č. 2. Z hľadiska plynutia premlčacej doby (§ 107 OZ) si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia na súde včas, preto k oslabeniu vymáhateľnosti nároku žalobcu nedošlo.

11.Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

12.Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP (z toho titulu ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý v samostatnom a odvolaním nedotknutom výroku I.) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu v preskúmanej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

13.Určujúci právny záver súdu prvej inštancie – t.j. nedostatok v kontraktachnom procese spôsobujúci absenciu písomnej formy zmluvy a jej nepaltnosť - žalobca vôbec nespochybnil. Už (len) táto procesná situácia/okolnosť naznačuje nepravdepodobnosť úspechu predostretého opravného prostriedku (žalobcu).

14.Odvolateľ následne/potom, čo (fakticky) akceptuje právnu úvahu okresného zakladajúcu napadnutý výrok o zamietnutí nároku uplatneného (v žalobe vymedzeného) titulom zmluvného dojednania, tvrdí, že sa dotknutého nároku domáha titulom peňažnej náhrady za bezdôvodné obohatenie spočívajúce v tom, že žalovaný si služby žalobcu podľa zmluvy (č. 2) objednal, tieto po uvedení do prevádzky technikom aj využíval, avšak za tieto vôbec neplatil.

15. Z opísaného vyplýva, že žalobca (až) v štádiu odvolacieho/prieskumného konania (v reakcii na závery súdu prvej inštancie) formuluje nový skutkový dej. Takéto použitie prostriedkov procesného útoku (nových skutkových tvrdení o mimozmluvnom základe nároku) predstavuje tzv. novoty v odvolacom konaní (§ 366 CSP), ktoré sú (v tomto stupni konania) procesne neprípustné, z ktorého dôvodu na ne nie je možné prihliadať.

16. Možno preto zhrnúť, že okresným súdom vyslovený záver vedúci k čiastočnému zamietnutiu žaloby kvalifikovaným (resp. žiadnym) spôsobom vyvrátený nebol a ďalší/následný postup (bod 15 tohto odôvodnenia) žalobcu naráža na limity kontradiktórneho sporového procesu. Konštatované viedlo k potvrdeniu napadnutého výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

17. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov.

18. Odvolateľ/žalobca nebol v odvolacom štádiu (vôbec) úspešný, preto nemá nárok na náhradu jeho trov; naopak vo všeobecnosti ho zaťažuje povinnosť ich náhrady protistrane. Žalovanému však žiadne trov v súvislosti odvolacím prieskumom preukázateľne nevznikli. Krajský súd preto (§ 255 ods. 1 v spojení s § 251 CSP a § 396 ods. 1 CSP) vyslovil, že strany nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Takéto „jednostupňové“ rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania zodpovedá aj východiskám a záverom ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.